

Fylkesmannen i Trøndelag
Daniel Bergamelli
Postboks 2600
7734 STEINKJER

Deres ref.: 2019/1089

Vår ref.: 20/249

Vår dato: 01.10.2020

Saksbehandler: Mari Pleyrn // Kontor for
hjelpemidler og levekår

Ønske om lovtolkning - ansvar for sosiale tjenester til personer

Det vises til deres brev av 20. januar d.å. Vi beklager at det har tatt tid for oss å få besvart henvendelsen.

Fylkesmannens spørsmål knytter seg til forståelsen av kommunens ansvar i situasjoner med sekundærbosetting og hjemmelsgrunnlaget for å pålegge kommunen å dekke livsoppholdsutgifter uten at det er inngått en avtale om bosetting.

Forskriften § 3 første ledd sier: «Personer som er bosatt i en kommune som mottar integreringstilskudd for vedkommende, har rett til tjenester i denne kommunen.»

Slik vi har tolket ordlyden i § 3, er det kommunen som mottar tilskuddet som skal yte tjenester og det å beholde tilskuddet (og altså ikke sende det i retur) blir å anse som en implisitt avtale om (re) bosetting. Basert på høringsnotat «Utkast til forskrift til lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen» la vi til grunn at en rett til tjenester er knyttet til tilskuddet.

For å tydeliggjøre dette ble det ved endring 7/14 tatt inn følgende setning i rundskrivets punkt 1.2.2.6:

«Hvis integreringstilskuddet er overført til tilflyttingskommunen gjelder hovedregelen om at det er kommunen som mottar tilskuddet som plikter å gi tjenester. Dette gjelder imidlertid ikke hvis tilflyttingskommunen ikke ønsker å motta tilskuddet og tilbakefører det til bosettingskommunen.»

Både Arbeids- og velferdsdirektoratet og Statens helsetilsyn har vært kjent med at embetene har hatt ulik praksis knyttet til behandling av disse sakene. Vi har på denne bakgrunn spurt Arbeids- og sosialdepartementet om en fortolkning.

NAV // ARBEIDS- OG VELFERDS DIREKTORATET // KONTOR FOR HJELPEMIDLER OG LEVEKÅR

Postadresse: Postboks 5 St. Olavs plass // 0130 Oslo

E-post: arbeids.og.velferdsdirektoratet@nav.no

www.nav.no //

Arbeids- og sosialdepartementet ga svar i brev av 11. juni 2020. Der fremkommer det at dersom en person (sekundærbosetter) flytter til en annen kommune, har vedkommende bare rett til tjenester fra NAV-kontoret i tilflyttingskommunen dersom flyttingen er avtalt mellom kommunene. Dette gjelder selv om integreringstilskuddet følger folkeregistrert adresse og overføres til en ny kommune ved flytting.

Rundskrivets punkt 1.2.2.6 er ved revidering 1. juli blitt endret i tråd med departementets svar til oss.

Vi vil understreke at dette betyr at dersom en bosatt person flytter til en annen kommune uten avtalt flytting, er ikke denne kommunen ansvarlig for å yte tjenester med mindre dette etter en konkret vurdering vil fremstå åpenbart urimelig. En person som har blitt innvilget opphold og har blitt tildelt en kommune kan flytte der en ønsker om man er selvforsørget. Om den bosatte ikke lenger oppholder seg i bosettingskommunen, er ikke kommunen ansvarlig for å dekke dennes livsoppholdskostnader jf. reglene om oppholdskommunens ansvar i sosialtjenesteloven § 3. Om den bosatte flytter tilbake til bosettingskommunen, vil ansvaret gjenoppstå.

For øvrig har dere i brev, e-post og pr telefon stilt spørsmål ved om sosialtjenesteloven § 2 gir hjemmel til å gi unntaksbestemmelsen i forskriften § 3.

På generelt grunnlag kan vi si følgende:

Det er sosialtjenesteloven § 2 andre punkt som hjemler en adgang til å gi forskrifter som begrenser anvendelsen av loven på personer som ikke er norske statsborgere, eller som ikke har bopel i riket. Dette er gjort i forskrift om sosiale tjenester for personer uten fast bopel i Norge. Bestemmelsen i § 3 begrenser vedkommende bosatt person sin mulighet til å flytte samtidig som man oppebærer rett til sosiale tjenester. Bakgrunnen for dette er hensyn til integrering og virkningen av at det i bosettingskommunen kan lages gode og helhetlige opplegg.

Vi mener på bakgrunn av det overstående at det er hjemmel i sosialtjenesteloven § 2 andre punkt for å begrense denne gruppen personers rett til sosiale tjenester gjennom forskrift. Vi mener imidlertid at det kunne komme tydeligere frem i forskriften at det ikke er tilskuddet i seg selv, men en eksplisitt avtale som er avgjørende for ansvaret. Vi vil videreformidle dette til Arbeids- og sosialdepartementet.

Med hilsen

Tormod Moland
kontorsjef
Kontor for hjelpemidler og levekår

Mari Pleym
seniorrådgiver
Kontor for hjelpemidler og levekår

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen signatur

Kopi til

Fylkesmannen i Agder
Fylkesmannen i Innlandet
Fylkesmannen i Møre og Romsdal
Fylkesmannen i Nordland
Fylkesmannen i Oslo og Viken
Fylkesmannen i Rogaland
Fylkesmannen i Troms og Finnmark
Fylkesmannen i Vestfold og Telemark
Fylkesmannen i Vestland